

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 13. februāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 046/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzīnumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 046/02	Lieta C-492/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 29. septembra spriedums (<i>Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa</i> u.c. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Reģionālie tiesiskie regulējumi, kas nosaka no atjaunojamiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas bezmaksas sadali attiecīgajā reģionā esošajās sistēmās — Diferenciācija atkarībā no zaļās elektroenerģijas izcelsmes — EKL 28. un 30. pants — Brīva preču aprīte — Direktīva 2001/77/EK — 3. un 4. pants — Valsts zaļās enerģijas ražošanas atbalsta mehānismi — Direktīva 2003/54/EK — 3. un 20. pants — Direktīva 96/92/EK — 3. un 16. pants — Elektroenerģijas iekšējais tirgus — Pieeja sadales sistēmām atbilstoši nediskriminējošiem tarifu nosacījumiem — Sabiedrisko pakalpojumu saistības — Nesamērīgums	2
2017/C 046/03	Lieta C-171/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 14. decembra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Connexion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski pakalpojumu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 45. panta 2. punkts — Kandidāta vai pretendenta personiskā situācija — Fakultatīvi izslēgšanas pamati — Nopietns pārkāpums saistībā ar profesionālo darbību — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts katrā atsevišķā gadījumā veikt pārbaudi atbilstoši samērīguma principam — Līgumslēdzēju iestāžu lēmumi — Direktīva 89/665/EEK — Pārbaude tiesā	3

2017/C 046/04	Lieta C-238/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. decembra spriedums (<i>Tribunal administratif</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga</i> /Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — Vienlīdzīga attieksme — Sociālās priekšrocības — Regula (ES) Nr. 492/2011 — 7. panta 2. punkts — Finansiāls atbalsts augstākās izglītības iegūšanai — Nosacījums, ka studentiem, kas nedzīvo attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ir jābūt tādu darba ņēmēju bērniem, kas ir bijuši nodarbināti vai veikuši profesionālo darbību šajā dalībvalstī nepārtrauktu, vismaz piecus gadus ilgu laikposmu — Netieša diskriminācija — Pamatojums — Mērķis palielināt to iedzīvotāju īpatsvaru, kam ir augstākās izglītības diploms — Piemērots raksturs — Samērīgums	4
2017/C 046/05	Lieta C-256/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (<i>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Drago Nemeč</i> /Republika Slovenija Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2000/35/EK — Maksājumu kavējumu novēršana — Tiesas kompetence — Pirms Slovēnijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai noslēgts darījums — Piemērošanas joma — Jēdziens “komercdarījums” — Jēdziens “uzņēmums” — Nokavējuma procentu maksimālais apmērs	4
2017/C 046/06	Lieta C-378/15: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. decembra spriedums (<i>Commissione Tributaria Regionale di Roma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Mercedes Benz Italia SpA</i> /Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 77/388/EEK — 17. panta 5. punkta trešās daļas d) apakšpunkts — Piemērošanas joma — Atskaitāmās daļas piemērošana PVN, kas attiecas uz visu nodokļa maksātāja izmantoto preču un pakalpojumu iegādi — Gadījuma rakstura darījumi — Apgrozījuma izmantošana par norādi	5
2017/C 046/07	Apvienotās lietas no C-401/15 līdz C-403/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (<i>Cour administrative</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Noémie Depesme, Saïd Kerrou</i> (C-401/15), <i>Adrien Kauffmann</i> (C-402/15), <i>Maxime Lefort</i> (C-403/15)/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — Darba ņēmēju tiesības — Vienlīdzīga attieksme — Sociālās priekšrocības — Finansiāls atbalsts augstākās izglītības iegūšanai — Nosacījums par izcelšanos — Jēdziens “bērns” — Laulātā vai partnera reģistrētās partnerattiecībās bērns — Ieguldījums šī bērna uzturēšanā	6
2017/C 046/08	Lieta C-558/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (<i>Tribunal da Relação do Porto</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Alberto José Vieira de Azevedo u.c./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Civiltiesiskās atbildības apdrošināšana saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontrole saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību — Direktīva 2000/26/EK — 4. panta 5. punkts — Apdrošināšanas sabiedrība — Atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvis — Pietiekamas pārstāvības pilnvaras — Uzaicinājums ierasties tiesās uz lietas izskatīšanu	7
2017/C 046/09	Lieta C-577/15 P: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 14. decembra spriedums – <i>SV Capital OÜ</i> /Eiropas Banku iestāde (EBI), Eiropas Komisija Apelācija — Lūgums uzsākt izmeklēšanu pret Igaunijas un Somijas uzraudzības iestādēm — Eiropas Banku iestādes (EBI) lēmums — Eiropas Uzraudzības iestāžu Apelācijas padomes lēmums — Regula (ES) Nr. 1093/2010 — 17. un 60. pants — Apelācijas padome — Termins prasības celšanai — Atvainojama maldība	7
2017/C 046/10	Lieta C-644/15 P: Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums – Ungārija/Eiropas Komisija Apelācija — Regula (EK) Nr. 1234/2007 — Tirgu kopīgā organizācija lauksaimniecības nozarē — Augļu un dārzeņu nozare — 103.e pants — Valsts finansiālais atbalsts, kas piešķirts ražotāju organizācijām augļu un dārzeņu nozarē — Regula (EK) Nr. 1580/2007 — 97. pants — Komisijas lēmums par Eiropas Savienības veikto tā valsts finansiālā atbalsta atmaksu, ko Ungārija piešķirusi ražotāju organizācijām	8

2017/C 046/11	Lieta C-667/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (<i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht/ Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2005/29/EK — Uzņēmēju negodīga komercprakse pret patērētājiem — Maldinoša komercprakse — Pārdošanas veicināšanas piramīdveida shēma — Jauno dalībnieku veiktie maksājumi un kompensācijas, ko saņem jau esošie dalībnieki — Netieša finansiāla saikne	8
2017/C 046/12	Lieta C-700/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (<i>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>LEK Farmaceutvska Družba d.d./Slovēnijas Republika</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kombinētā nomenklatūra — Preču klasifikācija — Tarifa pozīcijā 2106 ietilpstoši uztura bagātinātāji — Aktīvā viela kā būtiskā sastāvdaļa — Iespējama klasifikācija kombinētās nomenklatūras 30. nodaļā — Produkts, kas tiek iesaiņots un tirgots kā zāles	9
2017/C 046/13	Lieta C-412/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 25. maija spriedumu lietā T-5/15 <i>Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club</i> (“ocean beach club ibiza”) 2016. gada 27. jūlijā iesniedza <i>Ice Mountain Ibiza, S.L.</i>	10
2017/C 046/14	Lieta C-413/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 25. maija spriedumu lietā T-6/15 <i>Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club</i> (“ocean ibiza”) 2016. gada 27. jūlijā iesniedza <i>Ice Mountain Ibiza, S.L.</i>	11
2017/C 046/15	Lieta C-554/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft</i>	12
2017/C 046/16	Lieta C-562/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. novembrī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH</i>	13
2017/C 046/17	Lieta C-585/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. novembrī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) – <i>Serin Alheto/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite</i>	14
2017/C 046/18	Lieta C-621/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) spriedumu apvienotajās lietās T-353/14 un T-17/15 Itālija/Komisija 2016. gada 25. novembrī iesniedza Eiropas Komisija	16
2017/C 046/19	Lieta C-633/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. decembrī iesniedza <i>Sø- og Handelsretten</i> (Dānija) – <i>Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet</i>	17
2017/C 046/20	Lieta C-636/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. decembrī iesniedza <i>Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona</i> (Spānija) – <i>Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno Central en Navarra</i>	18

Vispārējā tiesa

2017/C 046/21	Lieta T-713/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – <i>IPSO/ECB ECB</i> — ECB personāls — Pagaīdu darbam norīkoti darbinieki — Tā paša pagaīdu darbam norīkota darbinieka darba maksimālā ilguma ierobežojums — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Tiešs un individuāls skārums — Interese celt prasību — Termiņš prasības celšanai — Pieņemamība — Prasītājas arodbiedrības neinformēšana un nekonsultēšanās ar to — Ārpuslīgumiskā atbildība	19
2017/C 046/22	Lieta T-833/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. novembrī – <i>Karp/Parlaments</i>	19

2017/C 046/23	Lieta T-858/16: Prasība, kas celta 2016. gada 6. decembrī – <i>Dow Corning</i> un <i>Dow Corning Europe</i> /Komisija	20
2017/C 046/24	Lieta T-867/16: Prasība, kas celta 2016. gada 5. decembrī – <i>Nomacor</i> /Komisija	21
2017/C 046/25	Lieta T-874/16: Prasība, kas celta 2016. gada 9. decembrī – RA/Revīzijas palāta	22
2017/C 046/26	Lieta T-875/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. decembrī – <i>Falcon Technologies International</i> /Komisija	23
2017/C 046/27	Lieta T-881/16: Prasība, kas celta 2016. gada 14. decembrī – HJ/EZA	24
2017/C 046/28	Lieta T-882/16: Prasība, kas celta 2016. gada 15. decembrī – <i>Sipral World</i> /EUIPO – <i>La Dolfina</i> (“DOLFINA”)	25
2017/C 046/29	Lieta T-893/16: Prasība, kas celta 2016. gada 19. decembrī – <i>Xiaomi</i> /EUIPO – <i>Apple</i> (“MI PAD”)	26
2017/C 046/30	Lieta T-894/16: Prasība, kas celta 2016. gada 19. decembrī – <i>Air France</i> /Komisija	26
2017/C 046/31	Lieta T-895/16: Prasība, kas celta 2016. gada 13. decembrī – <i>Toontrack Music AB</i> /EUIPO (“SUPERIOR DRUMMER”)	27
2017/C 046/32	Lieta T-908/16: Prasība, kas celta 2016. gada 20. decembrī – <i>Starbucks (HK)</i> /EUIPO – <i>Now Wireless</i> (“nowwireless”)	28
2017/C 046/33	Lieta T-916/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. decembrī – <i>Winkler</i> /Komisija	28

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2017/C 046/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 38, 6.2.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 30, 30.1.2017.

OV C 22, 23.1.2017.

OV C 14, 16.1.2017.

OV C 6, 9.1.2017.

OV C 475, 19.12.2016.

OV C 462, 12.12.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 29. septembra spriedums (*Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa u.c.*

(Lieta C-492/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Reģionālie tiesiskie regulējumi, kas nosaka no atjaunojamiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas bezmaksas sadali attiecīgajā reģionā esošajās sistēmās — Diferenciācija atkarībā no zaļās elektroenerģijas izcelsmes — EKL 28. un 30. pants — Brīva preču aprīte — Direktīva 2001/77/EK — 3. un 4. pants — Valsts zaļās enerģijas ražošanas atbalsta mehānismi — Direktīva 2003/54/EK — 3. un 20. pants — Direktīva 96/92/EK — 3. un 16. pants — Elektroenerģijas iekšējais tirgus — Pieeja sadales sistēmām atbilstoši nediskriminējošiem tarifu nosacījumiem — Sabiedrisko pakalpojumu saistības — Nesamērīgums

(2017/C 046/02)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa*Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Essent Belgium NV*Atbildētājas: *Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrax West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)*Piedaloties: *Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA***Rezolutīvā daļa:**

EKL 28. un 30. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu 3. panta 2. un 8. punkts un 20. panta 1. punkts, Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Direktīvas 96/92/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu 3. panta 2. un 3. punkts un 16. pants, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvas 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas pielietojuma veicināšanu iekšējā elektrības tirgū, kas ražota, izmantojot neizsīkstošos enerģijas avotus, 3. un 4. pants, tos aplūkojot kopsakarā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādus tiesiskus regulējumus kā 2003. gada 4. aprīļa besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 (Flandrijas valdības Lēmums, ar kuru groza Flandrijas valdības 2001. gada 28. septembra lēmumu) un 2004. gada 5. marta besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (Flandrijas valdības Lēmums

par elektroenerģijas ražošanas no atjaunojamajiem energoresursiem veicināšanu), kuros ir noteikts režīms, saskaņā ar kuru konkrētā reģionā esošajās sadales sistēmās tiek veikta zaļās elektroenerģijas bezmaksas sadale, bet iespēja izmantot šo režīmu ir ierobežota, paredzot, ka tas attiecas, runājot par pirmo lēmumu, tikai uz zaļo elektroenerģiju, ko ražošanas iekārtas tieši ievada minētajās sadales sistēmās, un, runājot par otro lēmumu, tikai uz zaļo elektroenerģiju, ko šādas iekārtas tieši ievada dalībvalstī, kurā ir šis reģions, esošajās sadales sistēmās.

⁽¹⁾ OV C 34, 2.2.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 14. decembra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Connexion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Lieta C-171/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski pakalpojumu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 45. panta 2. punkts — Kandidāta vai pretendenta personiskā situācija — Fakultatīvi izslēgšanas pamati — Nopietns pārkāpums saistībā ar profesionālo darbību — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts katrā atsevišķā gadījumā veikt pārbaudi atbilstoši samērīguma principam — Līgumslēdzēju iestāžu lēmumi — Direktīva 89/665/EEK — Pārbaude tiesā

(2017/C 046/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Connexion Taxi Services BV

Atbildētājas: Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Rezolutīvā daļa:

- 1) Savienības tiesībām, konkrēti, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 45. panta 2. punktam nav pretrunā, ka tādā valsts tiesiskajā regulējumā kā pamatlietā aplūkots līgumslēdzējai iestādei ir uzlikts pienākums atbilstoši samērīguma principam izvērtēt, vai iepirkuma pretendents, kurš ir izdarījis smagu profesionālās ētikas pārkāpumu, patiešām ir jāizslēdz;
- 2) Direktīvas 2004/18 normas, konkrēti tās, kas ietvertas šīs direktīvas 2. pantā un VII A pielikuma 17. punktā, lasot tās vienlīdzīgas attieksmes principa, kā arī no tā izrietošā pārskatāmības pienākuma gaismā, ir jāinterpretē tādejādi, ka tām ir pretrunā, ka līgumslēdzēja iestāde nolemj kādam smagu profesionālās ētikas pārkāpumu izdarījušam pretendentsam piešķirt publisko iepirkumu, pamatojoties uz to, ka šā pretendenta izslēgšana būtu bijusi pretrunā samērīguma principam, lai arī saskaņā ar šā iepirkuma nosacījumos noteikto pretendents, kas izdarījis smagu profesionālās ētikas pārkāpumu, ir obligāti izslēdzams, neņemot vērā, vai šī sankcija ir vai nav samērīga.

⁽¹⁾ OV C 213, 29.6.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. decembra spriedums (*Tribunal administratif* (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*
(Lieta C-238/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — Vienlīdzīga attieksme — Sociālās priekšrocības — Regula (ES) Nr. 492/2011 — 7. panta 2. punkts — Finansiāls atbalsts augstākās izglītības iegūšanai — Nosacījums, ka studentiem, kas nedzīvo attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ir jābūt tādu darba ņēmēju bērniem, kas ir bijuši nodarbināti vai veikuši profesionālo darbību šajā dalībvalstī nepārtrauktu, vismaz piecus gadus ilgu laikposmu — Netieša diskriminācija — Pamatojums — Mērķis palielināt to iedzīvotāju īpatsvaru, kam ir augstākās izglītības diploms — Piemērots raksturs — Samērīgums

(2017/C 046/04)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga*

Atbildētājs: *Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulas (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punkts ir interpretējams tādejādi, ka tas ir pretrunā tādiem dalībvalsts tiesību aktiem, kādi ir pamatlietā, saskaņā ar kuriem finansiāla atbalsta augstākās izglītības iegūšanai piešķiršana studentiem nerezidentiem ir pakārtota nosacījumam, ka vismaz viens no viņa vecākiem ir nostrādājis šajā dalībvalstī minimālu un nepārtrauktu piecus gadus ilgu laikposmu pieteikuma par finansiālu atbalstu iesniegšanas brīdī, bet kuros šāds nosacījums nav paredzēts attiecībā uz studentiem, kas nedzīvo minētās dalībvalsts teritorijā, ar mērķi sekmēt personu ar augstākās izglītības diplomu īpatsvara pieaugumu iedzīvotāju vidū.

⁽¹⁾ OV C 254, 3.8.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (*Vrhovno sodišče Republike Slovenije* (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Drago Nemec/Republika Slovenija*

(Lieta C-256/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2000/35/EK — Maksājumu kavējumu novēršana — Tiesas kompetence — Pirms Slovēnijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai noslēgts darījums — Piemērošanas joma — Jēdziens “komercdarījums” — Jēdziens “uzņēmums” — Nokavējuma procentu maksimālais apmērs

(2017/C 046/05)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: Drago Nemeč

Atbildētāja: Republika Slovenija

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona, kurai ir atļauja veikt darbību neatkarīga individuālā darba veicēja statusā, ir uzskatāma par "uzņēmumu" šīs tiesību normas izpratnē un tās noslēgtais darījums par "komercdarījumu" šīs pašas tiesību normas izpratnē, ja, lai gan šis darījums nav saistīts ar minētajā atļaujā paredzēto darbību, tas ir daļa no neatkarīgas strukturētas un pastāvīgas saimnieciskās vai profesionālās darbības veikšanas, ko, ievērojot visus šajā lietā pastāvošos apstākļus, ir jāizvērtē iesniedzējtiesai;
- 2) Direktīva 2000/35 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā Obligācijasi zakonik (Saistību tiesību kodekss) 376. pants, kurā ir paredzēts, ka nokavējuma procentu apmērs beidz pieaugt, kad uzkrāto un nesamaksāto procentu apmērs ir sasniedzis parāda pamatsummas apmēru.

⁽¹⁾ OV C 302, 14.9.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. decembra spriedums (Commissione Tributaria Regionale di Roma (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Lieta C-378/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 77/388/EEK — 17. panta 5. punkta trešās daļas d) apakšpunkts — Piemērošanas joma — Atskaitāmās daļas piemērošana PVN, kas attiecas uz visu nodokļa maksātāja izmantoto preču un pakalpojumu iegādi — Gadījuma rakstura darījumi — Apgrozījuma izmantošana par norādi

(2017/C 046/06)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Pamatlietas puses

Prasītāja: Mercedes Benz Italia SpA

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 17. panta 5. punkta trešās daļas d) apakšpunkts un 19. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos nav aizliegts tāds valsts tiesiskais regulējums un prakse kā pamatlietā, ar kuriem nodokļu maksātājam tiek likts:

— visām tā iegādātajām precēm un pakalpojumiem piemērot atskaitāmo daļu, kuras pamatā ir apgrozījums, neparedzot aprēķina metodi, kas būtu balstīta uz katras no iegādātajām precēm un pakalpojumiem raksturu un faktisko izmantošanas mērķi un kas objektīvi atspoguļotu izdevumu faktisko daļu, kura attiecināma uz ar nodokli apliekamajām un neapliekamajām darbībām, un

— atsaukties uz sava apgrozījuma sastāvu, lai noteiktu darījumus, kuri ir kvalificējami kā “gadījuma rakstura” darījumi, ciktāl šajā nolūkā veiktajā vērtējumā tiek ņemtas vērā arī šo darījumu attiecības ar šī nodokļu maksātāja ar nodokli apliekamajām darbībām un – vajadzības gadījumā – tas, kādu izmantojumu tās paredz precēm un pakalpojumiem, par ko ir jāmaksā pievienotās vērtības nodoklis.

(¹) OV C 337, 12.10.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (*Cour administrative* (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)/Ministre de l’Enseignement supérieur et de la recherche*

(Apvienotās lietas no C-401/15 līdz C-403/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personu brīva pārvietošanās — Darba ņēmēju tiesības — Vienlīdzīga attieksme — Sociālās priekšrocības — Finansiāls atbalsts augstākās izglītības iegūšanai — Nosacījums par izcelšanos — Jēdziens “bērns” — Laulātā vai partnera reģistrētās partnerattiecībās bērns — Ieguldījums šī bērna uzturēšanā

(2017/C 046/07)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)*

Atbildētāja: *Ministre de l’Enseignement supérieur et de la recherche*

Rezolutīvā daļa:

LESD 45. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulas (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka par pārrobežu darba ņēmēja bērnu, kurš var netieši saņemt šajā tiesību normā norādītās sociālās priekšrocības, piemēram, dalībvalsts piešķirtu studiju finansējumu to darba ņēmēju bērniem, kas ir nodarbināti vai ir bijuši nodarbināti šajā valstī, ir jāuzskata ne tikai bērns, kam ir izcelšanās saites ar šo darba ņēmēju, bet arī minētā darba ņēmēja laulātā vai partnera reģistrētās partnerattiecībās bērns, ja šis darba ņēmējs nodrošina šī bērna uzturu. Šī pēdējā minētā prasība izriet no faktiskas situācijas, kas ir jāizvērtē iestādei un, vajadzības gadījumā, valsts tiesai, bet tām nav nedz jānosaka šīs līdzdalības iemesli, nedz skaitliski jānosaka tās konkrētais apmērs.

(¹) OV C 302, 14.9.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (Tribunal da Relação do Porto (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Alberto José Vieira de Azevedo u.c./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Lieta C-558/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Civiltiesiskās atbildības apdrošināšana saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontrole saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību — Direktīva 2000/26/EK — 4. panta 5. punkts — Apdrošināšanas sabiedrība — Atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvis — Pietiekamas pārstāvības pilnvaras — Uzaicinājums ierasties tiesās uz lietas izskatīšanu

(2017/C 046/08)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Relação do Porto

Pamatlietas puses

Prasītāji: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Atbildētāji: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

Piedaloties: Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Acidentes de Trabalho

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. maija Direktīvas 2000/26/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu lietošanas civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu, ar kuru tiek grozītas Padomes Direktīvas 73/239/EEK un 88/357/EEK (Ceturrtā direktīva par mehānisko transportlīdzekļu apdrošināšanu), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/14/EK, 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm tajā nav noteikts pienākums paredzēt, ka atbilstoši šim pantam atlīdzības prasību administrēšanas pārstāvis apdrošināšanas sabiedrības, kuru tas pārstāv, vietā pats var tikt uzaicināts ierasties uz lietas izskatīšanu valsts tiesā, kurā celta prasība par kaitējuma atlīdzināšanu, ko ierosinājusi cietusī persona un kas ietilpst Direktīvas 2000/26, ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Direktīvu 2005/14, 1. panta piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 16, 18.1.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 14. decembra spriedums – SV Capital OÜ/ Eiropas Banku iestāde (EBI), Eiropas Komisija

(Lieta C-577/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Lūgums uzsākt izmeklēšanu pret Igaunijas un Somijas uzraudzības iestādēm — Eiropas Banku iestādes (EBI) lēmums — Eiropas Uzraudzības iestāžu Apelācijas padomes lēmums — Regula (ES) Nr. 1093/2010 — 17. un 60. pants — Apelācijas padome — Termins prasības celšanai — Atvainojama maldība

(2017/C 046/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SV Capital OÜ (pārstāvis – M. Greinoman, vandeadvokaat)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Banku iestāde (EBI) (pārstāvji – J. Overett Sommier un Z. J. Giotaki, piedaloties F. Tuytschaever, advocaat), Eiropas Komisija (pārstāvji – W. Mölls un K.-P. Wojcik)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) SV Capital OÜ sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Banku iestādes (EBI) tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 16, 18.1.2016.

**Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums – Ungārija/Eiropas Komisija
(Lieta C-644/15 P) ⁽¹⁾**

Apelācija — Regula (EK) Nr. 1234/2007 — Tirgu kopīgā organizācija lauksaimniecības nozarē — Augļu un dārzeņu nozare — 103.e pants — Valsts finansiālais atbalsts, kas piešķirts ražotāju organizācijām augļu un dārzeņu nozarē — Regula (EK) Nr. 1580/2007 — 97. pants — Komisijas lēmums par Eiropas Savienības veikto tā valsts finansiālā atbalsta atmaksu, ko Ungārija piešķirusi ražotāju organizācijām

(2017/C 046/10)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ungārija (pārstāvji – M. Z. Fehér un E. E. Sebestyén)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji – A. Lewis un B. Béres)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Ungārija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht/Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

(Lieta C-667/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2005/29/EK — Uzņēmēju negodīga komercprakse pret patērētājiem — Maldinoša komercprakse — Pārdošanas veicināšanas piramīdveida shēma — Jauno dalībnieku veiktie maksājumi un kompensācijas, ko saņem jau esošie dalībnieki — Netieša finansiāla saikne

(2017/C 046/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht

Atbildētāji: Paul Adriaansen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva), I pielikuma 14. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī norma ļauj komercpraksi kvalificēt par "pārdošanas veicināšanas piramīdveida shēmu" pat tādos gadījumos, ja pastāv tikai netieša saikne starp jauno dalībnieku veiktajām šīs shēmas daļības iemaksām un jau esošo dalībnieku saņemtajām kompensācijām.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 15. decembra spriedums (Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – LEK Farmaceutska Družba d.d./Slovēnijas Republika

(Lieta C-700/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kombinētā nomenklatūra — Preču klasifikācija — Tarifa pozīcijā 2106 ietilpstoši uztura bagātinātāji — Aktīvā viela kā būtiskā sastāvdaļa — Iespējama klasifikācija kombinētās nomenklatūras 30. nodaļā — Produkts, kas tiek iesaiņots un tirgoti kā zāles

(2017/C 046/12)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītāja: LEK Farmaceutska Družba d.d.

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Rezolutīvā daļa:

- 1) Kopējā muitas tarifa kombinētās nomenklatūras, kas ir iekļauta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā, kas grozīts ar Komisijas 2011. gada 27. septembra Regulu (ES) Nr. 1006/2011, pozīcija 3004 ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pozīcijā automātiski nav jāklasificē produkti, kas ietilpst "zāļu" jēdzienā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm un kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīvu 2011/62/EK, izpratnē;
- 2) Kopējā muitas tarifa kombinētā nomenklatūra, kas ir iekļauta Regulas Nr. 2658/87 I pielikumā, kas grozīts ar Regulu Nr. 1006/2011, ir jāinterpretē tādējādi, ka produkti, kādi aplūkoti pamatlietā, kuriem ir labvēlīga ietekme uz veselību kopumā un kuru galvenā sastāvdaļa ir aktīvā viela, kas ietilpst uztura bagātinātajos, kuri tiek klasificēti šīs nomenklatūras tarifu pozīcijā 2106, ietilpst šajā pozīcijā, kaut arī to ražotājs tos uzrāda kā zāles un tie tiek tirgoti kā zāles.

⁽¹⁾ OV C 111, 29.3.2016.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 25. maija spriedumu lietā T-5/15 *Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club* (“ocean beach club ibiza”) 2016. gada 27. jūlijā iesniedza *Ice Mountain Ibiza, S.L.*

(Lieta C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Ice Mountain Ibiza, S.L.* (pārstāvji – J. L. Gracia Albero un F. Miazetto, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedumu lietā T-5/15 *Ice Mountain Ibiza, S.L./Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)* (EU:T:2016:311);
- taisīt spriedumu, ar kuru tiktu pilnībā apmierināti apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi, kurus tā izvirzīja tiesvedībā Vispārējā tiesā;
- piespriest Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī izdevumus, kas radušies saistībā ar šīs lietas izskatīšanu procesā minētā biroja Apelācijas pirmajā padomē, un tiesvedības izdevumus, kas radušies tiesvedībā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir balstīta uz nepareizu Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu, konkrēti, uz šādiem apgalvojumiem vai pamatiem.

1. Pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini konstatēta elementa “OCEAN” atšķirtspēja

Esot sagrozīti lietā esošie pierādījumi, un tie esot neloģiski novērtēti.

Papildus iepriekš minētajam pārsūdzētajā spriedumā neesot piemērota atbilstošā judikatūra attiecīgajā jomā, proti, Eiropas Savienības Tiesas judikatūra spriedumos lietā C-479/12⁽²⁾ (sniegtie pierādījumi novērtēti pārmērīgi strikti, ņemot vērā pierādīšanas objekta sarežģītību) un lietā C-24/05 P⁽³⁾ (neesot ņemts vērā, kā preču zīmi uztver konkrētais patērētājs).

2. Pārsūdzētajā spriedumā atsevišķiem elementiem esot kļūdaini piešķirta dominējoša nozīme

Esot pieļauta faktu sagrozīšana. Spriedumā esot izmantoti nesaskaņoti argumenti, lai pamatotu vārdisko elementu dominējošo nozīmi.

Neesot piemērota Eiropas Savienības Tiesas judikatūra spriedumā lietā C-251/95⁽⁴⁾ un C-342/97⁽⁵⁾ (spriedumā esot izmantota atsauce uz konkrēto patērētāju, kura vērtējums pilnībā sagrozīts).

Esot nepareizi piemērota Eiropas Savienības Vispārējās tiesas judikatūra lietā T-134/06⁽⁶⁾ (esot neatbilstoši piemērota definīcija, kas izriet no “dominējošā elementa” jēdziena).

Neesot piemērota Eiropas Savienības Vispārējās tiesas judikatūra apvienotajās lietās T-83/11 un T-84/11⁽⁷⁾. Spriedumā neesot ņemta vērā pastāvošā judikatūra attiecībā uz gadījumiem, kuros ir runa par konkrētā tirgus piesātinātību.

3. Pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini piešķirta nozīme eksistējošai preču zīmju līdzībai, neievērojot šim vērtējumam atbilstošos apstākļus

Neesot piemērota Eiropas Savienības Tiesas judikatūra spriedumā lietā C-251/95 kopsakarā ar Eiropas Savienības Vispārējās tiesas judikatūru spriedumos lietā C-361/04 P ⁽⁸⁾ un lietā C-342/97 ⁽⁹⁾.

4. Pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini secināts, ka pastāv sajaukšanas iespēja.

- ⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ EU:C:2014:75.
- ⁽³⁾ EU:C:2006:421.
- ⁽⁴⁾ EU:C:1997:528.
- ⁽⁵⁾ EU:C:1999:323.
- ⁽⁶⁾ EU:T:2007:387.
- ⁽⁷⁾ EU:C:2012:592.
- ⁽⁸⁾ EU:C:2006:25.
- ⁽⁹⁾ EU:C:1999:323.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2016. gada 25. maija spriedumu lietā T-6/15 *Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club* (“ocean ibiza”) 2016. gada 27. jūlijā iesniedza *Ice Mountain Ibiza, S.L.*

(Lieta C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Ice Mountain Ibiza, S.L.* (pārstāvji – J. L. Gracia Albero un F. Miazetto, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedumu lietā T-6/15 *Ice Mountain Ibiza, S.L./* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (EU:T:2016:310);
- taisīt spriedumu, ar kuru pilnībā tiktu apmierināti apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi, kurus tā izvirzīja tiesvedībā Vispārējā tiesā;
- piespriest Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī izdevumus, kas radušies saistībā ar šīs lietas izskatīšanu procesā minētā biroja Apelācijas pirmajā padomē, un tiesvedības izdevumus, kas radušies tiesvedībā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir balstīta uz nepareizu Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu, konkrēti, uz šādiem apgalvojumiem vai pamatiem.

1. Pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini konstatēta elementa “OCEAN” atšķirtspēja

Esot sagrozīti lietā esošie pierādījumi, un tie esot nelogiski novērtēti.

Papildus iepriekš minētajam pārsūdzētajā spriedumā neesot piemērota atbilstošā judikatūra attiecīgajā jomā, proti, Eiropas Savienības Tiesas judikatūra spriedumos lietā C-479/12 ⁽²⁾ (sniegtie pierādījumi novērtēti pārmērīgi strikti, ņemot vērā pierādīšanas objekta sarežģītību) un lietā C-24/05 P ⁽³⁾ (neesot ņemts vērā, kā preču zīmi uztver konkrētais patērētājs).

2. Pārsūdzētajā spriedumā atsevišķiem elementiem esot kļūdaini piešķirta dominējoša nozīme

Esot pieļauta fakta sagrozīšana. Spriedumā esot izmantoti nesaskaņoti argumenti, lai pamatotu vārdisko elementu dominējošo nozīmi.

Neesot piemērota Eiropas Savienības Tiesas judikatūra spriedumā lietā C-251/95⁽⁴⁾ un C-342/97⁽⁵⁾ (spriedumā esot izmantota atsauce uz konkrēto patērētāju, kura vērtējums pilnībā sagrozīts).

Esot nepareizi piemērota Eiropas Savienības Vispārējās tiesas judikatūra lietā T-134/06⁽⁶⁾ (esot neatbilstoši piemērota definīcija, kas izriet no "dominējošā elementa" jēdziena).

Neesot piemērota Eiropas Savienības Vispārējās tiesas judikatūra apvienotajās lietās T-83/11 un T-84/11⁽⁷⁾. Spriedumā neesot ņemta vērā pastāvošā judikatūra attiecībā uz gadījumiem, kuros ir runa par konkrētā tirgus piesātinātību.

3. Pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini piešķirta nozīme eksistējošai preču zīmju līdzībai, neievērojot šim vērtējumam atbilstošos apstākļus

Neesot piemērota Eiropas Savienības Tiesas judikatūra spriedumā lietā C-251/95 kopsakarā ar Eiropas Savienības Vispārējās tiesas judikatūru spriedumos lietā C-361/04 P⁽⁸⁾ un lietā C-342/97⁽⁹⁾.

4. Pārsūdzētajā spriedumā esot kļūdaini secināts, ka pastāv sajaukšanas iespēja.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ EU:C:2014:75.

⁽³⁾ EU:C:2006:421.

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528.

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323.

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387.

⁽⁷⁾ EU:C:2012:592.

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25.

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft*

(Lieta C-554/16)

(2017/C 046/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: EP Agrarhandel GmbH

Atbildētāja: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Komisijas 2001. gada 20. augusta Lēmuma 2001/672/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus liellopu pārvietošanai, kad tie izvesti vasaras ganībās kalnu apgabalos⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – "Komisijas lēmums"), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2010. gada 25. maija Lēmumu 2010/300/ES⁽²⁾, 2. panta 4. punkts nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā *Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern* (Federālā lauksaimniecības un mežsaimniecības, vides un ūdenssaimniecības ministra Rīkojums par liellopu identifikāciju un reģistrāciju), BGBl II, Nr. 201/2008, 6. panta 6. punkts, saskaņā ar kuru, lai tiktu ievēroti visi šajā normā minētie termiņi – un līdz ar to arī paziņošanas par pārvietošanu uz vasaras ganībām termiņš –, galvenā nozīme ir attiecīgā paziņojuma saņemšanai?

- 2) Kā Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 ⁽³⁾, 117. panta otrā daļa ietekmē tiesības pretendēt uz piemaksu par liellopiem, par kuru pārvietošanu uz vasaras ganībām ir paziņots novēloti Komisijas lēmuma 2. panta 4. punkta izpratnē?
- 3) Vai tad, ja novēlots paziņojums par pārvietošanu uz vasaras ganībām saskaņā ar Regulas Nr. 73/2009 117. panta otro daļu neizraisa tiesību pretendēt uz piemaksu zudumu, novēlotā paziņojuma dēļ ir jāpiemēro sankcijas?

⁽¹⁾ OV 2001, L 235, 23. lpp.

⁽²⁾ OV 2010, L 127, 19. lpp.,

⁽³⁾ OV 2009, L 030, 16. lpp.,

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. novembrī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH*

(Lieta C-562/16)

(2017/C 046/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Peter Roßnagel, Alexandre Schröter*

Atbildētāja: *TUIfly GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai uz rezervāciju, mainot lidojumu, attiecas Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 4. panta 3. punktā minētie apstākļi?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai šo tiesību normu var piemērot rezervācijas maiņai, kas notikusi nevis gaisa pārvadātāja, bet tikai un vienīgi ceļojuma rīkotāja dēļ?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. novembrī iesniedza Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) – Serin Alheto/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Lieta C-585/16)

(2017/C 046/17)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: Serin Alheto

Atbildētājs: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no Direktīvas 2011/95⁽¹⁾ 12. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopā ar Direktīvas 2013/32⁽²⁾ 10. panta 2. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 2. punkta a) apakšpunktu, izriet, ka:
 - A) saskaņā ar to ir pieļaujams, ka Palestīnas izcelsmes bezvalstnieka, kas ir reģistrēts kā bēglis ANO Palīdzības un darba aģentūrā Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA) un kas pirms pieteikuma iesniegšanas ir dzīvojis tās darbības teritorijā (Gazas joslā), starptautiskās aizsardzības pieteikums tiek izskatīts kā pieteikums saskaņā ar 1951. gada Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1. panta A punktu nevis kā starptautiskās aizsardzības pieteikums saskaņā ar šīs konvencijas 1. panta D punkta otro teikumu, ja ir izpildīts nosacījums, ka pieteikuma izskatīšanas kompetence ir tikusi pārņemta citu iemeslu dēļ, nevis līdzjūtības vai humānu iemeslu dēļ, un pieteikuma izskatīšana ir reglamentēta Direktīvā 2011/95?
 - B) saskaņā ar to ir pieļaujams, ka šāds pieteikums var netikt izskatīts atbilstoši Direktīvas 2011/95 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā izvirzītajiem nosacījumiem un attiecīgi var netikt piemērota ES Tiesas sniegtā šīs tiesību normas interpretācija?
- 2) Vai Direktīvas 2011/95 12. panta 1. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopā ar tās 5. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais *Zakon za ubezhishteto i bezhantsite* (Likums par patvērumu un bēgļiem, turpmāk tekstā – “ZUB”) 12. panta 1. punkta 4) apakšpunkts, kura attiecīgi spēkā esošajā redakcijā nav *expressis verbis* ietverta klauzula par Palestīnas bēgļu *ipso facto* aizsardzību, kā arī nav paredzēts nosacījums, ka palīdzība jebkādu iemeslu dēļ ir izbeigta, un tādējādi, ka Direktīvas 2011/95 12. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir pietiekami noteikts un beznosacījuma un tādēļ tam ir tieša iedarbība, kas nozīmē, ka to var piemērot arī, ja persona, kas lūdz starptautisko aizsardzību, uz to tieši nav atsaukusies, ja pieteikums pats par sevi ir jāizskata kā pieteikums saskaņā ar Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1. panta D punkta otro teikumu?
- 3) Vai no Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkta, lasot to kopā ar Direktīvas 2011/95 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu, izriet, ka atbilstoši tam pārsūdzības procedūrā tiesā par saskaņā ar Direktīvas 2013/32 10. panta 2. punktu pieņemtu lēmumu par atteikumu piešķirt starptautisko aizsardzību, un ņemot vērā pamatlietas apstākļus, ir pieļaujama situācija, ka pirmās instances tiesa starptautiskās aizsardzības pieteikumu uzskata par pieteikumu saskaņā ar Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1. panta D punkta otro teikumu un to vērtē saskaņā ar Direktīvas 2011/95 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ja Palestīnas izcelsmes bezvalstnieks, kas ir reģistrēts kā bēglis UNRWA un kurš pirms pieteikuma iesniegšanas ir dzīvojis tās darbības teritorijā (Gazas joslā), ir iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, un lēmumā par atteikumu piešķirt starptautisko aizsardzību šis pieteikums nav ticis pārbaudīts, ņemot vērā minētās tiesību normas?

- 4) Vai no Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkta tiesību normām attiecībā uz tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību kopsakarā ar prasību par “faktiskā un juridiskā pamatojuma pilnīgu un *ex nunc* pārbaudi”, interpretējot tās kopā ar šīs direktīvas 33. un 34. pantu, kā arī 35. panta otro daļu un Direktīvas 2011/95 21. panta 1. punktu apvienojumā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 18., 19. un 47. pantu, izriet, ka atbilstoši tām pārsūdzības procedūrā tiesā par saskaņā ar Direktīvas 2013/32 10. panta 2. punktu pieņemtu lēmumu par atteikumu piešķirt starptautisko aizsardzību ir pieļaujams, ka:
- A) pirmās instances tiesa pirmā lemj par starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamību un par bezvalstnieka izraidīšanu uz valsti, kurā viņš dzīvoja pirms starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas, pēc tam, kad tā atbildīgajai iestādei bija noteikusi pienākumu iesniegt šajā ziņā nepieciešamos pierādījumus un bija sniegusi personai iespēju paust viedokli par pieteikuma pieņemamību; vai
 - B) pirmās instances tiesa būtiska procesuāla pārkāpuma dēļ lēmumu atceļ un nosaka attiecīgajai iestādei pienākumu, ņemot vērā norādījumus par likuma interpretāciju un piemērojamību, no lemt par starptautiskās aizsardzības pieteikumu no jauna, veicot arī Direktīvas 2013/32 34. pantā paredzēto interviju par pieņemamību un izlemjot jautājumu, vai ir iespējams bezvalstnieku atgriezt valstī, kur viņš dzīvoja pirms starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanas?
 - C) pirmās instances tiesa novērtē drošību valstī, kurā persona dzīvoja tiesas sēdes brīdī vai, ja būtiski ir mainījusies situācija, uz kuru ir jābalstās lēmumā par labu personai, sprieduma pasludināšanas brīdī?
- 5) Vai Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības un darba aģentūras Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA) piešķirtā palīdzība ir citāda pietiekama aizsardzība Direktīvas 2013/32 35. panta pirmās daļas b) apakšpunkta izpratnē attiecīgajā valstī aģentūras darbības teritorijā, ja šī valsts aģentūras atbalstītajām personām piemēro neizraidīšanas principu 1951. gada Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu izpratnē?
- 6) Vai no Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkta, lasot to kopā ar Pamattiesību hartas 47. pantu, izriet, ka atbilstoši tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību kopsakarā ar tiesību normu, atbilstoši kurai “attiecīgā gadījumā [tiek nodrošināta] pārbaude par starptautiskās aizsardzības nepieciešamību saskaņā ar Direktīvu 2011/95”, pirmās instances tiesai pārsūdzības procedūrā par lēmumu, ar kuru starptautiskās aizsardzības pieteikums ir ticis izskatīts pēc būtības un starptautiskā aizsardzība ir tikusi noraidīta, ir pienākums pasludināt spriedumu:
- A) kuram piemīt *res judicata* spēks ne tikai saistībā ar jautājumu par šīs noraidīšanas likumību, bet arī attiecībā uz pieteikuma iesniedzēja starptautiskās aizsardzības nepieciešamību atbilstoši Direktīvai 2011/95, arī tad, ja saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesībām starptautiskā aizsardzība var tikt piešķirta tikai ar administratīvas iestādes lēmumu;
 - B) par starptautiskās aizsardzības piešķiršanas nepieciešamību, atbilstīgi izvērtējot starptautiskās aizsardzības pieteikumu, neņemot vērā atbildīgās iestādes pieļautos procesuālos pārkāpumus pieteikuma izskatīšanā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) spriedumu apvienotajās lietās T-353/14 un T-17/15 Itālija/Komisija 2016. gada 25. novembrī iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Pignataro-Nolin un G. Gattinara)

Pārējie lietas dalībnieki: Itālijas Republika un Lietuvas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- ja Tiesa uzskatītu, ka tiesvedības stadija to ļauj, noraidīt pirmajā instancē celto prasību kā nepamatotu;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē;
- piespriest Lietuvas Republikai segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija izvirza četrus pamatus: 1) kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot konkursus reglamentējošo "Vispārīgo noteikumu" juridisko raksturu, un kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – "Civildienesta noteikumi") III pielikuma 7. panta 1. punktu, kas tādējādi ir izraisījis kļūdainu pamatojumu; 2) kļūda tiesību piemērošanā un pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, interpretējot Civildienesta noteikumu 1.d pantu; 3) kļūdas tiesību piemērošanā, interpretējot (turklāt pretrunīgi) Civildienesta noteikumu 28.f pantu un interpretējot kritērijus saistībā ar Vispārējās tiesas veicamo pārbaudi; 4) kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 1/58 (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.) 2. pantu.

1. Pirmais pamats sastāv no četrām daļām. Pirmajā daļā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot konkursus reglamentējošo "Vispārīgo noteikumu" (OV 2014, C 60 A/1) juridisko raksturu, jo, Komisijas ieskatā, šajos noteikumos ir paredzēti jauni un īpaši pienākumi attiecībā uz konkursa procedūras norisi, kas ar apstrīdētajiem paziņojumiem par konkursu nav tikuši grozīti. Pirmā pamata otrajā daļā Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Civildienesta noteikumu III pielikuma 7. panta 1. punktu tādējādi, ka EPSO neesot reglamentējošu pilnvaru, kas ļautu tam noteikt vispārīgus un abstraktus noteikumus attiecībā uz tā organizēto konkursu lingvistisko režīmu. Komisija apgalvo, ka EPSO ir šādas pilnvaras. Šajā ziņā Komisija norāda arī uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, ciktāl pārsūdzētā sprieduma 57. punkta beigu daļā Vispārējā tiesa esot nonākusi pretrunās, uzskatot, ka EPSO tomēr ir brīvība izvērtēt konkrēto iestāžu vajadzības, tostarp lingvistiskās, dažādo konkursu organizēšanā. Pirmā pamata trešajā daļā Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini atzinusi, ka noteikumi ir tikai akti, kuros ir paredzēts noteikt kritērijus saistībā ar otrās valodas izvēli EPSO organizētajās konkursu procedūrās, jo šajos noteikumos tieši pretēji saistošā veidā ir noteikti šo izvēli pamatojošie kritēriji. Visbeidzot pirmā pamata ceturtajā daļā Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi apstrīdēto paziņojumu raksturu un saturu tādējādi, ka saistībā ar lingvistisko režīmu paziņojumi esot jaunu un īpašu pienākumu avots, tā izraisot arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi saistībā ar Komisijas izvirzītās iebildes par nepieņemamību noraidīšanu; šajā ziņā, Komisijas ieskatā, apstrīdētie paziņojumi ir akti, kuru saturs tikai apstiprina Vispārīgajos noteikumos noteikto.

2. Otrais pamats sastāv no divām daļām. Pirmajā daļā Komisija norāda uz kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Civildienesta noteikumu 1.d pantu, no kura izriet, ka otrās valodas izvēles ierobežojums ne vienmēr ir diskriminācija, bet tas var tikt pamatots, ņemot vērā kādu vispārīgu mērķi, piemēram, dienesta intereses saistībā ar personāla politiku. Šī pamata otrajā daļā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo, cenšoties rast pamatojumu otrās valodas izvēles ierobežošanai, Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā ir ņēmusi vērā vienīgi paziņojumus par konkursu, lai gan tai bija jāņem vērā arī Vispārīgie noteikumi un to saturs.
3. Trešais pamats sastāv no trīs daļām. Pirmajā daļā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa, neveicot kļūdainu Civildienesta noteikumu 28.f panta interpretāciju, nevar secināt, ka ar valodu prasmēm saistītās prasības nav daļa no kandidātu kompetences Civildienesta noteikumu 27. panta izpratnē. Šī pamata otrajā daļā Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini definējusi pati savas pārbaudes tiesā parametrus, kas esot bijusi jāierobežo ar vērtējumu par acīmredzamas kļūdas vērtējumā vai patvaļīgas rīcības esamību. Ar trešo šī pamata daļu Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir pārsniegusi savas pārbaudes robežas, veicot novērtējumu pēc būtības attiecībā uz izvēli papildus trim paziņojumos par konkursu norādītajām valodām (angļu, franču un vācu) neizvēlēties vēl arī citas valodas, un tādējādi aizstājot administrācijas vērtējumu ar savējo.
4. Ar ceturto pamatu Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 1/58 2. pantu, ciktāl tā ir atzinusi, ka saziņa starp EPSO un kandidātiem ietilpst šī noteikuma piemērošanas jomā, izslēdzot jebkādu iespēju ierobežot otrās valodas izvēli. Tieši pretēji – iespēja piemērot šādu ierobežojumu, Komisijas ieskatā, izriet no Civildienesta noteikumu 1.d panta 5. un 6. punkta, kas ir piemērojami arī konkursa procedūras kandidātiem.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. decembrī iesniedza Sø- og Handelsretten
(Dānija) – Ernst & Young P/S/Konkurrenserådet**

(Lieta C-633/16)

(2017/C 046/19)

Tiesvedības valoda – dāņu

Iesniedzējtiesa

Sø- og Handelsretten

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ernst & Young P/S

Atbildētāja: Konkurrenserådet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kādi kritēriji ir jāpiemēro, izvērtējot, vai uz uzņēmuma rīcību vai darbību attiecas Padomes Regulas Nr. 139/2004⁽¹⁾ par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju 7. panta 1. punkta aizliegums (iepriekšējās īstenošanas aizliegums), un vai īstenošanas darbība 7. panta 1. punktā izpratnē nozīmē, ka darbība pilnībā vai daļēji, faktiski vai juridiski ir daļa no iesaistīto uzņēmumu darbības turpināšanas faktiskās kontroles maiņas vai apvienošanās, kas (ar nosacījumu, ka tiek ievērotas kvantitatīvās robežas) izraisa paziņošanas pienākumu?
- 2) Vai sadarbības līguma izbeigšana, kā šajā lietā, par ko ir paziņots apstākļos, kuri atbilst rīkojumā par prejudiciālā jautājuma uzdošanu aprakstītajiem, var būt īstenošanas darbība, uz kuru attiecas aizliegums saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 139/2004 7. panta 1. punktu, un kādi kritēriji tad jāpiemēro lēmuma pieņemšanā?
- 3) Vai atbilde uz otro jautājumu būs atšķirīga atkarībā no tā, vai šī līguma izbeigšana ir faktiski ar konkurences tiesībām saistītā veidā ietekmējusi tirgu?

- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, tiek lūgts precizēt to, kādi kritēriji un kāda varbūtības pakāpe jāpiemēro, konkrētajā lietā lemjot par to, vai šī izbeigšana ir šādi ietekmējusi tirgu, tostarp, kāda ir nozīme iespējai, ka šo ietekmi varēja izraisīt citi cēloņi.

(¹) Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV 2004, L 24, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. decembrī iesniedza Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Spānija) – Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno Central en Navarra

(Lieta C-636/16)

(2017/C 046/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Pamatlietas puses

Prasītājs: Wilber López Pastuzano

Atbildētāja: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2003. gada 25. novembra Direktīvas 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (¹), 12. pants ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā – kā pamatlietā aplūkotajā regulējumā un to interpretējošajā judikatūrā – nav paredzēts, ka prasības par pastāvīgā iedzīvotāja statusā esoša ārvalstnieka aizsardzību pret izraidīšanu ir attiecināmas uz visiem administratīvajiem lēmumiem par izraidīšanu neatkarīgi no šā pasākuma juridiskās iedabas jeb formas, bet gan noteikts, ka šīs prasības ir attiecināmas tikai uz vienu konkrētu izraidīšanas veidu?

(¹) OV 2004, L 16, 44. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 13. decembra spriedums – IPSO/ECB

(Lieta T-713/14) ⁽¹⁾

ECB — ECB personāls — Pagaidu darbam norikoti darbinieki — Tā paša pagaidu darbam norikota darbinieka darba maksimālā ilguma ierobežojums — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Tiešs un individuāls skārumš — Interese celt prasību — Terminš prasības celšanai — Pieņemamība — Prasītājas arodbiedrības neinformēšana un nekonsultēšanās ar to — Ārpuslīgumiskā atbildība

(2017/C 046/21)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Organisation des salariés auprès des institutions européennes et internationales en République fédérale d'Allemagne (IPSO)* (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis – L. Levi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji – sākotnēji B. Ehlers, I. Köpfer un M. López Torres, vēlāk B. Ehlers, P. Pfeifhofer un F. Malfrère, piedaloties B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas balstīta uz LESD 263. pantu, kuras mērķis ir panākt, ka tiek atcelts ECB Valdes 2014. gada 20. maija tiesību akts, ar kuru maksimālais ilgums, uz kādu ECB varēs izmantot tā paša pagaidu darbam norīkotā darbinieka darbu administratīviem un sekretariāta uzdevumiem, ir ierobežots līdz diviem gadiem, un, otrkārt, prasība, kas balstīta uz LESD 268. pantu, kuras mērķis ir saņemt nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Centrālās bankas (ECB) Valdes 2014. gada 20. maija lēmumu, ar kuru maksimālais ilgums, uz kādu ECB varēs izmantot tā paša pagaidu darbam norīkotā darbinieka darbu administratīviem un sekretariāta uzdevumiem, ir ierobežots līdz diviem gadiem;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) ECB sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina trīs ceturtdaļas no Starptautisko un Eiropas iestāžu civildienesta darbinieku Vācijas Federatīvajā Republikā organizācijas (IPSO) tiesāšanās izdevumiem; IPSO sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 431, 1.12.2014.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. novembrī – Karp/Parlaments

(Lieta T-833/16)

(2017/C 046/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Kevin Karp (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – N. Lambers un R. Ben Ammar, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iestādes, kurai ir tiesības slēgt EFDD grupas Eiropas Parlamentā darba līgumus, lēmumu, ar kuru prasītājs tika klasificēts I funkciju grupā saistībā ar reģistrēta deputāta palīga (RDP) līgumu, kas tika parakstīts 2015. gada 25. februārī, un II funkciju grupā saistībā ar darba līgumu, kas tika parakstīts 2016. gada 12. maijā;
- piespriest atbildētājam izmaksāt kompensāciju prasītājam par nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem un nemateriālo kaitējumu, kuri provizoriski tiek lēsti attiecīgi EUR 40 888,68 un EUR 63 323,20 apmērā;
- piespriest atbildētājam segt savus un atļidzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 80. panta pārkāpums.

- Prasītāja pirmajam līgumam tika piešķirta I funkciju grupai atbilstoša algas kategorija un otrajam līgumam tika piedāvāta algas kategorija II funkciju grupas apakšā. II funkciju grupai atbilst "lietvedības un sekretariāta uzdevumi, biroja vadīšana un citi līdzvērtīgi tehniski uzdevumi, ko veic ierēdņu vai pagaidu darbinieku uzraudzībā", kaut gan lielākā daļa prasītajam uzticēto uzdevumu saistībā ar pirmo un otro darba līgumu bija administratīvi uzdevumi un padomu sniegšana atbilstoši prasības pieteikuma pielikumos sniegtajiem pierādījumiem.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 82. panta pārkāpums.

- Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 82. pantā ir noteikts, ka līgumdarbinieks ir pieņemams darbā IV funkciju grupā, ja viņš spēj apliecināt izglītības līmeni, kas atbilst pabeigtām vismaz trīs gadu universitātes studijām, ko apliecina ar diplomu, vai līdzvērtīga līmeņa profesionālai apmācībai. Prasītājs ir pabeidzis piecus gadus ilgas studijas universitātē, ko apliecina divi diplomi, turklāt attiecībā uz viņam piedāvāto otro līgumu viņam bija iepriekšēja darba pieredze Eiropas Parlamentā, kas atbilda tādiem darba uzdevumiem, kādi viņam bija jāpilda.

Prasība, kas celta 2016. gada 6. decembrī – Dow Corning un Dow Corning Europe/Komisija

(Lieta T-858/16)

(2017/C 046/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Dow Corning Corporation (Midland, Mičigana, ASV) un Dow Corning Europe (Seneffe, Beļģija) (pārstāvji – S. Verschuur, M. Stroungi un L. Mélia, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 11. janvāra lēmuma par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ⁽¹⁾ 1.–4. pantu;
- pakārtoti, atcelt Lēmuma 2. panta 1. punktu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, virspeļņas tiesisko regulējumu kļūdaini kvalificējot par atbalsta shēmu un tādējādi pieļaujot dažādas acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā, faktu konstatēšanā un vērtējumā, kā arī norādot nepiemērotu pamatojumu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 2015/1589 ⁽²⁾ 1. panta d) punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, pieļaujot kļūdu pēc būtības tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, interpretējama un piemērojama atsauces sistēmu, lai izvērtētu, vai ar virspeļņas tiesiskajam regulējumam tika piešķirta selektīva priekšrocība, ir pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu tādēļ, ka esot nepareizi konstatējusi, ka ar virspeļņas tiesisko regulējumu tiek piešķirta selektīva priekšrocība, un tādēļ pieļāvusi dažādas acīmredzamas kļūdas faktu konstatēšanā un vērtējumā, nav veikusi rūpīgu un objektīvu pārbaudi un ir norādījusi nepiemērotu pamatojumu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, nosakot metodoloģiju apgalvotā atbalsta apmēra noteikšanai, pieļaudama kļūdu pēc būtības tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kā arī norādot nepiemērotu pamatojumu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 2015/1589 16. pantu, kā arī vairākus Savienības tiesību principus.

⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 11. janvāra Lēmums (ES) 2016/1699 par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija (izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 9837) (OV L 260, 2016, 61. lpp.)

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 2015, 9. lpp.)

Prasība, kas celta 2016. gada 5. decembrī – Nomacorc/Komisija

(Lieta T-867/16)

(2017/C 046/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nomacorc (Thimister-Clermont, Beļģija) (pārstāvji – S. Verschuur, M. Stroungi un L. Mélija, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 11. janvāra lēmuma par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ⁽¹⁾ 1.–4. pantu;
- pakārtoti, atcelt Lēmuma 2. panta 1. punktu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, virspeļņas tiesisko regulējumu kļūdaini kvalificējot par atbalsta shēmu un tādējādi pieļaujot dažādas acīmredzamas kļūdas tiesību piemērošanā, faktu konstatēšanā un vērtējumā, kā arī norādot nepiemērotu pamatojumu, ir pārkāpusi Regulas Nr. 2015/1589 ⁽²⁾ 1. panta d) punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, pieļaujot kļūdu pēc būtības tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, interpretējama un piemērodama atsaucēs sistēmu, lai izvērtētu, vai ar virspeļņas tiesiskajam regulējumam tika piešķirta selektīva priekšrocība, ir pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu tādēļ, ka esot nepareizi konstatējusi, ka ar virspeļņas tiesisko regulējumu tiek piešķirta selektīva priekšrocība, un tādēļ pieļāvusi dažādas acīmredzamas kļūdas faktu konstatēšanā un vērtējumā, nav veikusi rūpīgu un objektīvu pārbaudi un ir norādījusi nepiemērotu pamatojumu.

⁽¹⁾ Komisijas 2016. gada 11. janvāra Lēmums (ES) 2016/1699 par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija (izziņots ar dokumenta numuru C(2015) 9837) (OV L 260, 2016, 61. lpp.)

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) Nr. 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 2015, 9. lpp.)

Prasība, kas celta 2016. gada 9. decembrī – RA/Revīzijas palāta

(Lieta T-874/16)

(2017/C 046/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Revīzijas palāta

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2016. gada 14. marta lēmumu nepaaugstināt prasītāju amatā AD 11 pakāpē;
- piespriest Revīzijas palātai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu prasītājs izvirza iebildumu saistībā ar Eiropas Savienības Revīzijas palātā spēkā esošās amatā paaugstināšanas sistēmas, kas īstenota ar Lēmumu 53-2014 par paaugstināšanu amatā, prettiesiskumu, jo tā ietekmē iecelēj institūcijas iespējas metodiski konstatēt nevienlīdzības gadījumus ierēdņu novērtēšanas veidā, kuru subjektīvi īsteno dažādi iestādes vērtētāji.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar 2016. gada 14. marta lēmumu nepaaugstināt prasītāju AD 11 pakāpē ir ticis pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 45. pants, jo iecelēj institūcija neesot veikusi viņa nopelnu vienlīdzīgu un objektīvu salīdzinošo vērtējumu, balstoties uz līdzvērtīgu informāciju un datiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildē, ar ko noraidīta sūdzība, sniegtais pamatojums liecina, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

Prasība, kas celta 2016. gada 12. decembrī – *Falcon Technologies International*/Komisija

(Lieta T-875/16)

(2017/C 046/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Apvienotie Arābu Emirāti)* (pārstāvji – R. Sciaudone un G. Arpea, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- uzdot Komisijai iesniegt Galīgo ziņojumu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Komisijas 2016. gada 14. oktobra lēmumu, ar kuru Komisija noraidīja prasītājas atkārtoti izteikto lūgumu saņemt piekļuvi dokumentam “*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*”.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus trīs pamatus:

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta pirmais ievilkums.
 - Prasītāja, pirmkārt, pārmet, ka esot kļūdaini piemērots komerciālo interešu jēdziens Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē. No Galīgā ziņojuma, kas pieņemts skaidri noteiktā administratīvā kārtībā, kādā ICIM jāievēro pilnvarotajām iestādēm piemērojama īstenošanas regulas (ES) Nr. 920/2013 ⁽²⁾ regulējums, izrietošais secinājums neietverot nekādu tādu informāciju, kas parasti tiek uzskatīta par komerciālu. Lai kā arī nebūtu, no Galīgā ziņojuma izpaušanas it kā iespējami izrietošais kaitējums reputācijai pats par sevi vēl neesot pietiekams pamats, lai piemērotu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto atkāpi. Otrkārt, apstrīdētajā

lēmumā nav skaidri, analītiski un viennozīmīgi izklāstīts, kāpēc Komisija uzskata, ka ICIM kaitētu FTI piekļuve Galīgajam ziņojumam, nedz arī darīts zināms rezultāts, kas iegūts, apgalvotās ICIM komerciālās intereses izsverot ar tās darījumu partneru – tostarp prasītājas – interesēm zināt pilnvarotās iestādes uzticamības un ticamības pakāpi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot kļūdaini izslēgta sevišķu sabiedrības interešu esamība un kļūdaini interpretēta un piemērota Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta beigu daļa.

— Apstrīdētais lēmums esot jāatceļ tāpēc, ka Komisija ir izslēgusi, pirmkārt, ka pastāv kādas sevišķas sabiedrības intereses, kurās izpaušana būtu jāveic, un, otrkārt, ka pastāv kādas citas, pār Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā aizsargātajām interesēm pārakas sabiedrības intereses. Prasītāja uzskata, ka pretēji sprieduma Komisija/*EnBW*⁽³⁾ judikatūrai, Galīgā ziņojuma nozīmīgums saistībā ar tiesību aizsardzību valsts tiesās esot atstāts bez ievērības un neesot ņemts vērā kā sevišķas sabiedrības intereses. Lai kā arī nebūtu, apstrīdētais lēmums esot prettiesisks arī tāpēc, ka tajā kā sevišķas sabiedrības intereses nav izvērtētas arī konkurences un sabiedrības veselības aizsardzības intereses.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot kļūdaini interpretēts un piemērots Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkts.

— Visbeidzot, Komisija neesot pienācīgi izvērtējusi iespēju piešķirt daļēju piekļuvi Galīgajam ziņojumam, un tādējādi pārkāpusi samērīguma principu. Komisijas izdarītajā administratīvajā secinājumā varētu tikt apslēpti sensitīvie vai objektīvi slepenie dati. Nekas neesot liedzis sagatavot Galīgā ziņojuma nekonfidenciālu redakciju, kas ļautu pietiekami labi saprast ICIM vērtējumu, vienlaikus neizpaužot tās iespējamus (lai arī mazticamos) komercnoslēpumus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2013. gada 24. septembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 920/2013 par pilnvaroto iestāžu iecelšanu un uzraudzību saskaņā ar Padomes Direktīvu 90/385/EEK par aktīvām implantējamām medicīnas ierīcēm un Padomes Direktīvu 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm (OV 2013, L 253, 8. lpp.).

⁽³⁾ Skat. Tiesas 2014. gada 27. februāra spriedumu lietā C-365/12 P, Komisija/*EnBW*, 107. punkts.

Prasība, kas celta 2016. gada 14. decembrī – HJ/EZA

(Lieta T-881/16)

(2017/C 046/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HJ (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra

Prasītājas prasījumi:

— piespriest atbildētājai samaksāt prasītājai simbolisku vienu euro kā atlīdzību par apgalvoto morālo kaitējumu;

— piespriest atbildētājai izņemt 2015. gada 22. jūlija memorandu un līdz ar to prasītājas 2015. gada 23. jūlija atbildi no prasītājas personīgās lietas;

- ciktāl nepieciešams, atcelt iestādes, kas ir pilnvarota slēgt darba līgumus, 2016. gada 21. marta lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītājas 2015. gada 26. novembra prasība par kaitējuma atlīdzību, kā arī atcelt iestādes, kas ir pilnvarota slēgt darba līgumus, 2016. gada 19. oktobra lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītājas 2016. gada 20. jūnija sūdzība par iepriekš minēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, ar kuru tā apgalvo, ka šajā gadījumā esot izpildīti nosacījumi, lai iestātos Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība, proti, tiek pārmesta prettiesiska rīcība, ir nodarīts faktiskais kaitējums un pastāv cēloņsakarība starp rīcību un kaitējumu. Prasītāja apgalvo, ka attiecībā uz dokumentiem tās lietā, kas tika publicēti un padarīti pieejami ikvienam Eiropas Zāļu aģentūras darbiniekam noteiktu laikposmu, netika piemērota godprātīga un likumīga attieksme, bet tie tika izmantoti citiem mērķiem, nevis tiem, kāpēc tie tika savākti, un šo mērķa maiņu prasītāja nebija skaidri atļāvusi. Šo sensitīvo datu izplatīšanas rezultātā līdz ar to tika apšaubīta prasītājas integritāte, radot tai reālu un droši zināmu morālo kaitējumu. Pēc prasītājas domām, šis kaitējums esot pilnībā radies aģentūras nepareizās rīcības dēļ.

Prasība, kas celta 2016. gada 15. decembrī – *Sipral World*/EUIPO – *La Dolfina* (“DOLFINA”)

(Lieta T-882/16)

(2017/C 046/28)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sipral World, SL (Barselona, Spānija) (pārstāvis – R. Almaraz Palmero, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: La Dolfina, SA (Buenosaires, Argentīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DOLFINA” – Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3 701 828

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 22. septembra lēmums lietā R 1897/2015-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;

- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, *LA DOLFINA S.A.*, atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus saistībā ar strīdu Vispārējā tiesā, kā arī izdevumus, kas radušies saistībā ar procesu EUIPO Apelācijas otrajā padomē

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 15., 42., 51., 75. un 78. panta, lasot kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 22. un 40. noteikumu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 19. decembrī – *Xiaomi/EUIPO – Apple* (“MI PAD”)

(Lieta T-893/16)

(2017/C 046/29)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Xiaomi, Inc.* (Pekina, Ķīna) (pārstāvji – T. Raab un C. Tenkhoff, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Apple Inc.* (Cupertino, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MI PAD” – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 780 987

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 22. septembra lēmums lietā R 363/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrajai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 19. decembrī – *Air France/Komisija*

(Lieta T-894/16)

(2017/C 046/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Société Air France* (Roissy-en-France, Francija) (pārstāvis – R. Sermier, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 20. februāra Lēmumu (ES) 2016/1698 par pasākumiem SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07), ko Francija īstenojusi par labu lidostai *Marseille Provence* un aviosabiedrībām, kas izmanto šo lidostu (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 870);
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas kļūdas apstrīdētajā lēmumā, ciktāl runa ir par *Bouches-du-Rhône* departamenta atbalstu terminālim "Marseille-Provence 2" (MP2). It īpaši:
 - pasākums neatbilstot skaidri definētiem vispārējo interešu mērķiem. Apstrīdētajā lēmumā ietvertais Komisijas vērtējums neesot pietiekami pamatots, tajā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un kļūda vērtējumā, ciktāl runa ir par:
 - mērķi būt gataviem paredzamajam gaisa satiksmes pieaugumam;
 - mērķi veicināt ekonomikas attīstību reģionā;
 - atbalsts neesot nepieciešams.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas kļūdas, ciktāl runa ir par pirkuma līgumu reklāmas laukumu iegādei, kas noslēgts ar sabiedrību *Airport Marketing Services*.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas kļūdas, ciktāl runa ir par pasažieru maksas tarifiem terminālī MP2.

Prasība, kas celta 2016. gada 13. decembrī – *Toontrack Music AB/EUIPO* ("SUPERIOR DRUMMER")

(Lieta T-895/16)

(2017/C 046/31)

Tiesvedības valoda – zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Toontrack Music AB* (Umeå, Zviedrija) (pārstāvis – L.-E. Ström, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "SUPERIOR DRUMMER" – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 945 019

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 3. oktobra lēmums lietā R 2438/2015-5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un

— piespriest EUIPO segt pašam savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta, 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta, 7. panta 2. punkta un 65. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 20. decembrī – Starbucks (HK)/EUIPO – Now Wireless (“nowwireless”)

(Lieta T-908/16)

(2017/C 046/32)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Starbucks (HK) Ltd (Honkonga, Ķīna) (pārstāvis – P. Kavanagh, Solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Now Wireless Ltd (Whyteleaf, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “nowwireless” – reģistrācijas pieteikums Nr. 6 782 569

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 17. oktobra lēmums lietā R 662/2016-4

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, kā arī iebildumu nodaļas pieņemto lēmumu;

— piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. decembrī – Winkler/Komisija

(Lieta T-916/16)

(2017/C 046/33)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bernd Winkler (Grange, Īrija) (pārstāve – A. Kässens, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2016. gada 30. septembra lēmumu attiecībā uz sūdzību un noteikt atbildētājai pienākumu pieņemt lēmumu aprēķināt kapitāla vērtību prasītāja pieteikuma reģistrācijas datumā, 2011. gada 14. septembrī;
- pakārtoti piespriest atbildētājai izmaksāt kompensāciju EUR 19 920,39 apmērā, kas ir iemaksājama prasītāja pensijas kontā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti saprātīga termiņa, tiesiskās noteiktības un lietas taisnīgas izskatīšanas principi un nav izpildīts informēšanas un uzklausišanas pienākums.
 - Prasītājs norāda, ka atbildētāja, vilcinot viņa pieteikuma izskatīšanu, nav ievērojusi nevienu administratīvās procedūras pienācīgas norises principu. Pirms nelabvēlīgā akta pieņemšanas prasītājs arī neesot ticis uzklauss.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti vienlīdzības, diskriminācijas aizlieguma un samērīguma principi.
 - Saistībā ar otro prasības pamatu prasītājs apgalvo, ka citu kolēģu, kas nav vecāki par viņu, līdzīgi pieteikumi, esot tikuši izskatīti daudz ātrāk, lai gan neesot objektīva iemesla, kas šo nevienlīdzīgo attieksmi pamatotu.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot ievērota tiesiskā paļāvība.
 - Visbeidzot prasītājs iebilst pret procentu atskaitīšanu no viņam aprēķinātās kapitāla vērtības par laikposmu no viņa pieteikuma iesniegšanas līdz galīgajam kapitāla pārskaitījumam, prasītāju par to iepriekš neinformējot.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV